

PERRIER-TALLIN

NEWSLETTER

elo-syyskuu 2017

Syksyn tallilehden kirjoittaminen on jäänyt taas kerran pahasti väliin. . Se varsinainen kesä, joka tuntuu kesältä jäi tänä vuonna puuttumaan ja vilahteli pääosin muutamiin harvoin hetkiin rajoittuen. Ja syksy alkoi sitten kunnolla ja viime viikot vettä on saatukin kuin sieltä Esterin takamuksesta.

Ratsastaja esittelyjä

Meillä on syyskaudella aloittanut joitakin uusia ratsastajia, joita nyt hieman esitellään. Ensinnä tiistain junnuryhmä, jossa on kaksi uutta tyttöä, lisa ja Ninni. Kolmas ryhmän jäsen on **Jessica**, joka on esiteltä jo aiemmin.

Mukava ryhmä topakoita ja hienoja tyttöjä, jotka tiimissä auttavat toisiaan hevosten laitossa. Ryhmää täydentää lisan kaveri **Ines**. Kokenut hevostyttö, jolla on kotonaan 5 hevosta ja 3 ponia. Hän auttelee ystävällisesti pienempiä tyttöjä ja seuraa tunnit.

Kuva: vasemmalta Jessica-Ressu, Ninni- Vili, lisa-Reino ja etualalla Ines.

lisa eli Isabella

Hän on 11-vuotias tyttö ja aloittanut ratsastuksen

Loviisan Stall Hagelundissa. Kun siellä tunnit loppuivat tuli hänelle pieni katkos mutta löysi sitten tiensä tänne. Hän on kuitenkin välillä ratsastellut Ineksen poneilla.

Ratsastusta hän harrastaa koska pitää hevosista ja ratsastuksesta sekä varsinkin haluaa opetella ratsastusta. Myös hevostenkouluttaminen kiinnostaa. Ratsastuksen lajeista kysyttäessä lisa mainitsee esteratsastuksen, koska se näyttää niin kivalta. lisa on ratsastanut kaikilla poneillamme ja suosikki on Reino: koska se on niin kiltti, ihana ja nuori.

Ninni

Tyttö on 9-vuotias kuten koulukaverinsa Jessica. Ryhmän vähiten ratsastaneena Ninni on nopeasti kuronut etumatkaa kiinni.

Hän aloitti Porvoossa ja ehti käydä siellä vain hetken aikaa.

Hänkin ratsastaa koska tykkää hevosista ja eläimistä ylipäänsä.

Ninni on vasta ratsastanut Ressulla ja Vilillä ja Vili on ehdoton suosikki. Ninni tykkää mennä isolla hevosella.

Kun kysytään minkälainen hevonen olisi ihanne, niin Ninnin mukaan Vilin värinen melkein musta, mutta sitten mielikuvitus jo lähti laukkaan ja ihanne hevosella olisi myös valkoiset siivet, eikä yksi sarvikaan otsassa haittaisi.

Syyskauden ratsastustunnit

Tänä syksynä kauden aloitti pitkiin aikoihin pienin määrä ratsastajia. Keväällä useampi pitkään ratsastanut nuori sai opintonsa siihen pisteeseen, että tuli aika karistaa kotipesän pölyt ja lähteä maailmalle. Tänä vuonna ei vain tullut tarpeeksi korvaavia ratsastajia tilalle.

Joku myös vaihtoi tallia sen takia, että emme hyppää tarpeeksi ja jonkun mielestä sitten sekini vähä on taas liikaa. Täytyy myöntää, että näin vanhemmiten meikäläinen on tullut ehkä ylivarovaiseksi. Olen urani aikana nähnyt niin monta pahaa loukkaantumista, että esim. ratsastajien hypyttämiseen odottaa mieluummin vähän liian pitkään, että tasapaino ja hallinta on varmasti kehittynyt niin että opettajan vatsahapot ei nouse kurkkuun. Ja vielä meidän ponit ja hevoset on kaikki ex-kilpureita, joiden sydän läikähtää helposti vähän yli kun eteen laitetaan puomeja, eikä ne silloin aina muista varoa selässä roikkuvaa ratsastajaa.

Parannuskohteita

Ehkä yksi syy ratsastajapulaan on huonossa markkinoinnissa. Uusi ratsastajamme sanoi, että ei tiennyt tallistamme mitään ennenkuin oli sattumalta kuullut siitä tutultaan. Olemme luottaneet siihen, että kiinnostuneet löytävät meidät tänä netin armoitettuna aikakautena googlella, mutta ilmeisesti se luulo on harhaluulo.

Entä onko etäisyys Porvoosta ja Loviisasta liikaa? Kuitenkin meillä on aina käynyt ratsastajia Helsingistä saakka. Ja jostain syystä Porvoon 20

km on vähän lähempänä kuin Loviisan 20 km. Tälle asialle ei tosin voi paljoa tehdä.

Tai onko tunnit liian tylsiä, perusratsastukseen painottuvia? Pitäisikö keksiä jotain ekstraa.

Olemme kuvitelleet että meillä olisi tarjota hyvät mahdollisuudet kehittyä ratsastajina..

Mielelläni kuulisin mielipiteitänne siitä miksi tallimme ei löydä enempi ratsastajia, joko tallilla suusanallisesti tai sitten sähköpostilla, Emme haluakaan 100 oppilasta viikossa, mutta sen verran että jokainen hevonen saisi liikkuu riittävästi.

.....

Marraskuussa valmentaa Siiri Kyrö

Vakiovalmentajamme Tiina Polson ollessa estynyt, pyysin valmentajaksi Siiri Kyrön. Hän on ehkä maamme menestynein nuorten hevosten ratsuttaja ja kasvattaja, ja on osallistunut mm. kahdesti nuorten hevosten MM:iin. Siiri on on käynyt meillä aiemminkin, ja itse olemme käyneet Siirin valmennuksessa Syrrin ja Niksun kanssa hänen kotonaan Mallusjoella.

Valmennus on marraskuun jonain lauantaina, mutta milloin tarkemmin se selvinnee kun Siirillä vähän helpottaa kiireet. Hänellä on mm tällä viikolla parin hevosen kanssa saksalainen olympiratsastaja Helena Langehanenbergin (ranking 15) klinikalla

.....

Kisoissa ”hoitsut” mukana

Yleensä olen kisoissa yksin tai sitten vaimoni Tiinan kanssa. Daphne on niin rutinoitunut että sen kanssa pärjää hyvin yksinkin.

Syyskuussa päätin kokeilla ottaa Daphnen ja Syrrin samoihin kisoihin mukaan Ratsastuskeskus Ainoon.

Aiemmasta tiesin, että varsinkin Daphnesta tulee täysin höntti, kun kisoissa on omalta tallilta joku hevonen mukana.

Ilman apuvoimia näiden kahden hönön kanssa ei kilpailuissa pärjää. Hevoshoitsuksi pyysin mukaani tallitamme ” isot hevostytöt” Annikan, Nellin ja Bean.

Syrrin oltua ensin vuorossa, Daphnen saattoi jättää autoon, mutta sen vieressä oli oltava jonkun koko ajan vahtimassa että se pysyy nahoissaan.

Kun sitten tuli vuoro ottaa Daphne ulos, ei Syrrinä voinut laittaa sisälle. Se panisi auton aivan päreiksi. Ja niinpä tuota yli 170 cm säkäkorkeudeltaan ja yli 600 kg painoista höyrypäistä tammaa oli taluteltava koko se aika kun ratsastin Daphnea. Ja se ei kävele ihan löysin naruin perässä, vaan taluttajalta kylmästä säästä huolimatta tippui hiki päästä. Vaikka tytöt vuorottelivat taluttajaa.

Ja suurkiitos heille, ilman pätevää henkilökuntaa ei näitä kahta vaan voi viedä yhtäaikaa kisoihin.

No miten kilpailut?

Syrrin rata meni pilalle siinä, että yhdessä nurkassa oli lipputankoja, ja tamma ei mennyt lähellekään kulmausta. Siitä saa aika hyvät miinukset..

Daphnessa oli kerrankin virtaa kun se vouhkas Syrrin perään. Vähän kyllä hävetti verkassa, kun se hirnui minuutin välein. Samalla kun verrytteli myös GP-ratsukot.

Mutta nyt Daphne olisi tehnyt myös vaikka piaffia, niin tohkeissaan se oli. Valitettavasti sen virittyneisyys näkyi siinä, että senkin oli sitten radalla pelättävä yhtä mainoplaakaattia niin että siitä aiheutui liikaa rikkoja. Pistett olivat tyydyttävät, vaikka ilman rikkoja olisi ollut tietty parempi. Mutta tällainen kun se olisi menohaluiltaan normaalisti kisoissa. Ehkä pitää vain ruveta raahaamaan joku hevonen aina kotoa mukaan jonka perään Daphne voi sitten hermoilla ja unohtaa sitten jarrutella radalla.

Muutoin Daphne kyllä paransi kauden loppua kohden, kolmesta viimeisestä startista tuli kaksi sijoitusta, kolmas ja neljäs sija.

.....

Ratsastuskypärien uudet standardit

Suomen Ratsastajainliitto antoi 29.9. tiedotteen jossa kerrottiin EU:n uudistaneen ratsastuskypärien testauksen standardit.

SRL laittaa voimaan uuden standardin mukaisten kypärien käyttövaatimuksen 1.1.2018 alkaen.

Kypärissä on oltava parempi suoja myös sivulta tuleviin iskuihin, parempi suoja teräviä objekteja vastaan ja suurempi suoja pinta-ala.

Haastattelin aiheesta Porvooolaisen hevostarvikekaupan **Ridaajan Saaga Tervosta**.

Hänen mukaansa kaikki heillä jo jonkin aikaa myydyt kypärät ovat uutta VG1-standardia. Kypärän sisältä voit tarkistaa, että siellä näkyy standardin merkintä.

Uudet kypärät eivät ole sen kalliimpia, Saaga kertoo. Halvimmat alkavat vajaan 70 eurosta. Kypärä on myös uusittava n. 5 vuoden välein, vaikka ei olisikaan mitään tapahtunut ja tietysti silloin aina jos se saa isomman kolhun. Lisäksi ilmeisesti onnettomuuksissa vakuutusyhtiöitä saattaa myös kiinnostaa kypäräsi, onko se asetusten mukainen.

Vuoden 2018 alusta kaikilla kunnon kypärä

Niinpä ensi vuoden alusta myös meidän tallilla on kaikilla oltava kunnon hyväksytyt kypärät. Vanhoja samettikypäriä ei hyväksytä, edes tunnesyistä.

Linkki SRL:n tiedotteeseen:

http://www.ratsastus.fi/srl/srl_tiedottaa/101/0/ratsastuskyparien_uudet_testausstandardit

.....

Hevoset eivät ole vaarattomia - vakuutukset kuntoon

Ratsastus ja hevosten kanssa touhuaminen ei ole ollenkaan vaaratonta. Onnettomuuksia sattuu niin hevosia käsiteltäessä kuin ratsastaessa. Hevosen massa on noin 10-kertainen ihmiseen verrattuna, joten on selvää kenen kroppa antaa periksi jos törmäyskurssille osutaan. Selästä suistuttaessa huonolla tuurilla voi käydä erittäinkin kehnosti. Vaikka useinmiten selvittääinkin parilla mustelmalla. Vakuutusyhtiöiden tilastojen mukaan vain amerikkalainen jalkapallo on ratsastusta vaarallisempaa vammojen vakavuuden mukaan.

Jokainen hevosten kanssa työskentelevä joutuu varmasti uransa aikana joskus paikkailtavaksi, yleensä useamminkin. Mutta myös vain kerran

viikossa harrastajien on syytä varautua onnettomuuden varalta.

Pelkkä kypärä ei riitä

Ratsastuskoulun puolelta ei ratsastajia vakuuteta, vaan siitä asiasta jokaisen tulee huolehtia itse. Helpoin tapa saada kohtuullinen vakuutusturva, on liittyä ratsatusseuraan. Jäsenmaksu sisältää Lähi-Tapiolan urheiluvakuutuksen, jota voi myös edullisesti laajentaa kattavammaksi. Ja tämä vakuutus toimii korvaustapauksissa hyvin ja vaivattomasti, siitä meillä on omakohtaisia kokemuksia.

Usein onnettomuuden jälkeen tarvitaan pitkääkin kuntoutusta ja on syytä tarkistaa, kattaako nykyinen vakuutuksesi myös tämän "jälkihoidon".

Vaaran vastapainoksi hevosten kanssa nuoret oppivat vastuullisuutta, tarkkuutta, toisen huomioon ottamista. Oma huone voi olla kuin kaatopaikka, mutta tallilla tavaroita ei jätetä mihin ne kädestä sattuu irtoamaan.

Perrier-talli

Jukka